

Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 37-41. ULR: <http://surl.li/hhbpj> (дата звернення: 10.05.2023).

Іванюк О.М.,
магістр (другого) рівня вищої освіти,
ОПП «Облік і аудит в державному секторі»
«Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»
м. Київ

ВИКОНАННЯ КОШТОРИСІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМИ ФІНАНСАМИ

Кошторис розпорядника бюджетних коштів є головним плановим фінансовим документом. Кошторис виконує важливу роль в бюджетному процесі та є основою для розподілу відповідної суми асигнувань розпоряднику бюджетних коштів. За допомогою кошторисів визначають обсяги та цільовий напрямок використання бюджетних коштів. Він є основним плановим фінансовим документом бюджетної установи, яким на бюджетний період встановлюються повноваження щодо отримання надходжень і розподіл бюджетних асигнувань на взяття бюджетних зобов'язань та здійснення платежів для виконання бюджетною установою своїх функцій та досягнення результатів, визначених відповідно до бюджетних призначень [1].

Кошторис для суб'єктів державного сектора виступає певним інструментом, що передбачає планування фінансової діяльності установи та виконує роль її бізнес-плану.

Так як бюджетні ресурси є обмеженими, то для нормального функціонування і максимальної ефективності господарської діяльності бюджетних установ важливим є визначення вартості наявних ресурсів. Також, виникає необхідність в оцінці усіх можливих джерел покриття видатків задля забезпечення безперебійної діяльності бюджетних установ. Для визначення планових показників доходів та витрат проводяться аналітичні розрахунки, які потім узагальнюються в плановому документі – кошторисі. Даний документ фактично виступає дозволом, відповідно до якого бюджетній установі надаються законні повноваження на отримання та розпорядження коштами, що будуть їй виділені із відповідного бюджету або ж отримані нею за надання певних послуг [2; с. 83-84].

Для обліково-аналітичного забезпечення виконання кошторису, бюджетні установи повинні попередньо розподілити всі кошти, що були

одержані із загального і спеціального фондів згідно з бюджетною класифікацією і в межах коштів, що були виділені.

Фінансування бюджетних установ зумовлює необхідність використання уніфікованої методики обліку та аналізу використання бюджетних коштів. Дане питання потребує комплексного аналізу ефективності використання бюджетних асигнувань на забезпечення потреб господарської діяльності у межах затверджених кошторисом.

Система обліку та аналітичного забезпечення є складовою частиною загальної системи менеджменту і підпорядкована вирішенню його завдань. Основною метою дослідження обліково-аналітичного забезпечення бюджетних установ є вдосконалення, розробка більш ефективних та практичних інструментів підготовки і представлення обліково-аналітичної інформації, що кількісно і якісно відповідає б основним потребам управління [3].

У підсумку можна зробити висновок, що моніторинг за виконанням кошторису бюджетних установ має певні особливості, що зумовлюється принципами, що притаманні кошторисно-бюджетному фінансуванню. Моніторинг включає чотири етапи та на кожному з них необхідно провести конкретні перевірочні процедури, які спрямовані на здійснення контролю за використанням бюджетних коштів.

Список використаних джерел

1. Бюджетний кодекс України : Кодекс України від 08.07.2010 року № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17> (дата звернення 15.05.2023).

2. Малиняк Б. Теоритичні основи формування бюджетних видатків. Світ фінансів. 2020. № 4 С. 83-84 (дата звернення 15.05.2023).

3. Порядок складання, розгляду, затвердження а основні вимоги до виконання кошторисів бюджетних установ : затв. постаново. Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2002 № 228. Дата оновлення 16.08.2022 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2002-%D0%BF#Text> (дата затвердження 15.05.2023).